Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Statens Pædagogiske
Studiesamling
Frederiksberg Alle 22 V
413

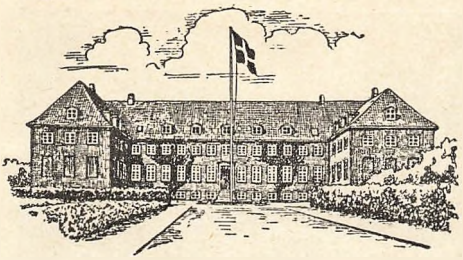

H. U. H.-Bladet

MEDLEMSBLAD FOR HASLEV UDV. HØJSKOLES ELEVFORENING — JULI 1954

Humanistens og den kristnes reaktion over for gaskamrene.

Kort før den af professor Lindhardt foranledigede diskussion om det evige liv havde jeg sammen med pastor Poul Schou i Aalborg den oplevelse at besøge koncentrationslejren i Dachau. Over en halv million mennesker har været i denne lejr, og mange tusinde af dem er tilintetgjort i dens gaskamre og krematorier. Lejren står nøjagtig, som den stod, da amerikanerne overrumplede den. Dybt rystet så vi de mange måder, hvorpå man havde pint og torteret mennesker. Jeg skal spare læserne for en udpensling af dette. Efter at være gået gennem gaskamrene, stod vi et øjeblik og dvælede i det rum, hvor man opbevarede ligene, til de skulle brændes i de store ovne. Helt op til loftet havde de været stablet oven på hinanden; mærkerne sås tydeligt. Pludselig fik vi øje på en sætning på en væg: »This is beyond human understandig«, havde en engelsk eller amerikansk soldat skrevet. Dette er ud over, hvad mennesker kan forstå. Det er humanistens reaktion over for erkendelsen af, at der er så dybe afgrunde i menneskehjertet, at man kan behandle medmennesker på den måde.

Et øjeblik efter faldt mit blik på nogle ord skrevet af en fransktalende: »Je suis la resurrection et la vie« — Jeg er opstandelsen og livet. Johs. 11,25. Aldrig har et ord grebet mig så dvbt som denne sætning i de omgivelser. Det er den troendes måde at møde død og helvede på. Så stærk har opstandelsestroen været i den mand, at han har kunnet forkynde den midt i denne destruktionsanstalt for menneskelegemer. Selv om de mange tusinde mennesker er blevet til aske i den uhyggelige askebanke uden for lejren, er ikke et af dem glemt af Gud, og hver eneste af dem, der havde taget imod hans nådes tilbud, skal opstå til evigt liv.

Den, der er hjemme i sin bibel, ved noget om syndens og djævelens uhyggelige magt — af det første brødrepar, der levede på jorden, var den ene en morder — men han ved også, at disse magter er besejret ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde. »Lad dem pine og dræbe langfredag, vi lurer dem påskemorgen« — sådan udtrykte Kaj Munk denne sandhed på sin friske måde.

Lad os prøve vor egen indstilling. — Reagerer vi som humanisten eller som den kristne overfor det frygtelige, der sker på jorden? Og giver vor tro os kraft til at kæmpe på Kristi side i hans riges kamp mod djævelens uhyggelige magt.

Johs. M.

Statens Pædagogiske Studiesamling
København

H Ø J S O M M E R

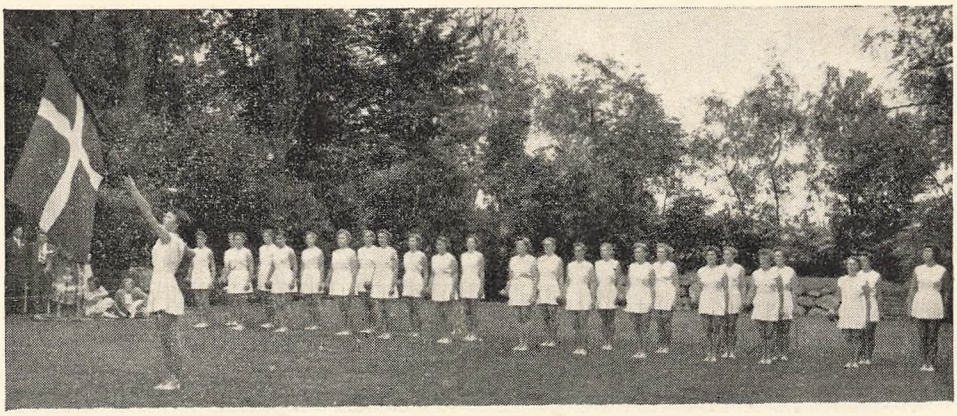

Det danske klima har den charme, at det byder på afveksling både med hensyn til tider og steder. En dag sol og varme, en anden skyer, blæst og regn, nogle steder for meget af det andet.

Her på Haslevegnen kikkede vi mange gange i maj og en del af juni med begærlige øjne efter hver lille sky, der var at se; mon den ikke skulle give os den bløder, vi længtes efter. For det meste kikkede vi forgæves, juni blev stort set tør og højsommerlig, og så var den i øvrigt en måned med en hel del oplevelser ud over dem, hver dag kan siges at bringe på en højskole.

Først var der deltagelsen i det snart historiske Bøgebakkemøde ved Næstved. I mange år har vi været selvskrevne deltagere i grundlovsmødet dér. I år blev det ikke på grundlovsdagen, vi stævnede dertil, fordi denne dag faldt på pinselørdag.

I stedet holdtes der søndag den 13. møde, hvor biskop Schiøler og forstander Magelund talte. Naturligvis var vi med, og den dag fik vi for engangs skyld en god lille regn, som var stor nok til, at mødet måtte holdes i Herlufsholm kirke. Regnvejr tager jo altid lidt af glansen fra en udflugt, men trods det var dog dagen god, og hvem kunne lade være at glæde sig over selv en lille regn.

Ugen derpå bød på alt, hvad vi på nogen måde kunne rumme. Tirsdag, Valdemarsdagen, var her besøg af en tysk højskole fra Ratzeburg samt af Haslev og omegns husmoderforening — vi spænder ret vidt, ikke sandt.

Onsdag, torsdag og fredag havde vi besøg af seminarielærer E. Schmidt Pedersen fra K.F.U.M.-seminariet. I de tre dage holdt Schmidt Pedersen daglig tre foredrag og havde desuden om aftenen en samtaletime med eleverne. Emnet hed: Hovedlinjer i den nyere litteratur.

Stoffet var inddelt i tre hovedgrupper:

1. Det nihilistiske menneskesyn (det æstetiske: nyd).
2. Det humanistiske menneskesyn (det etiske: yd).
3. Det kristent-realistiske menneskesyn (det religiøse: lyd).

Vi fik en grundig og interessant gennemgang af typiske bøger og havde tre gode dage, som vi med glæde tænker på.

Lørdag startede vi storturen: København—Kullen.

Lørdag og søndag tilbragtes i København med besøg i musæer, kirker, rigsdagen, Lukasstiftelsen og Ryvangens mindelund. Der var dånende varmt i København, og da vi mandag fmd. kom til Sverrig, var der også lunt og godt i Hel-

singborg. Vi handlede lidt, var på Kärnan og startede så mod Kullen. Vi havde en dejlig køretur til Mølle, hvor frokosten blev sat til livs.

Derefter drog alle de vandrestærke ud på den sædvanlige spadsere- og badetur sønden om Kullen, mens andre tog den lidt med ro og siden med bilerne førtes mod det endelige mål. Ved Kullagården samlede vi vandrerne op, og snart var vi ved den yderste Kulle med fyret og alt det for tidligere deltagere velbekendte. Vi havde ikke ret megen tid til at være der; men det gjorde ikke så meget, da en tung varm dis lukkede for den ellers så herlige udsigt og varslede regn. Den kom også, men først da vi velbeholdne sad i bilerne og kørte gennem det skønne Nordsjælland mod København. Da vi ankom hertil, var regnen oppe på en ganske anselig styrke — hvad skal dog sådan en storby med al den regn, den ofte synes at få — nå os skadede den ikke; vi tyede rask ind på K.F.U.K., hvor en dejlig middag ventede os; den lod vi vederfares fuld retfærdighed; nogle hvilede ud i foreningens dagligstue, andre drog i byen til flere oplevelser, men kl. 22,30 troppede vi alle op på Grønttorvet, hvor Billy Grahams friluftsmøde skulle finde sted.

Naturligvis var der masser af mennesker, vi oplevede et — efter danske forhold — kæmpemøde med amerikansk mødeteknik, hornorkester, basun, sang og en kort tale af den verdenskendte prædikant. Vejret holdt sig skikkeligt, og hen mod midnat sad vi atter i bilerne for at rulle hjem til den lille stille stad Haslev.

Det havde været en fin tur, men dagen derpå var måske nok lidt streng for adskillige af deltagerne.

Og så var der fest igen om onsdagen, det var dog på hjemlig grund; vi fejrede som sædvanlig St. Hansaften med fest i haven. Byretsdommer Hvidt fra København holdt hovedtalen, og så var der jo underholdning, pølsegilde, samt taler og sange af folk fra forskellige egne af verden.

Den højtærede referent var desværre ude på sin egen boldgade den aften; men efter øjenvidners beretning var det en god fest med stor tilslutning også fra byen.

Så var der bare en uge igen af juni, nu gik den ikke med flere fester i den måned, vi skulle til at forberede sommerens storfest

elevmødet.

Der er jo altid et og andet at ordne, når vi nærmer os dette. Det synes mig, at her ser ganske pænt ud til hverdagsbrug, men alligevel er der en hel del, der skal have en ekstra omgang, før vi synes, H.u.H. er i festdragt og kan modtage sine gæster.

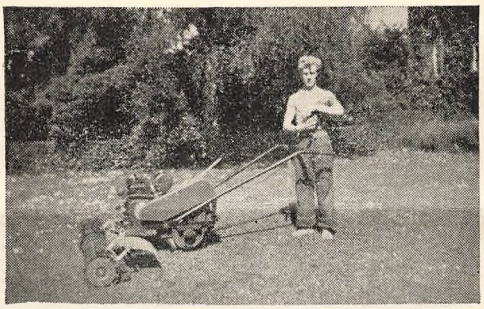

Plænen klippes til festen

Det er godt, at begivenheden falder på en tid, hvor der er elever på skolen, ellers var det ikke til at overkomme rigtig at holde fest. Hvem skulle skuffe, skure, skralle, pudse o. s. v., hvem skulle hjælpe til at lave al den gode mad, og næsten værst af alt, hvem skulle besørge underholdningen? Vi har fine instruktører, ja, men de var generaler uden soldater, hvis her ingen elever var.

Men altså, de er her, og vi må sige, de er parat på alle måder med hjælp til, at vi kan få de helt hyggelige og gode dage ud af festen, og virkelig 3. juli ved middagstid var alt parat; der var mad i forrådskamrene, der var rent og pænt alle

vegne, der var grønt og velkommen over indgangsdøren; der var den skønne flag-allé, der var blomster og grønt i restauranterne — og så begyndte folk også at komme.

Vi var lidt spændt på det med vejret; faktisk er vi jo noget forvænte i så henseende, det tegnede knap så fint i år, men gik dog så nogenlunde.

Programmet var som sædvanligt anlagt på godt vejr og udendørs samvær; det måtte vi renoncere lidt på. Lørdagens to foredrag tog vi indendørs for fuldt hus. Aftenunderholdningen lod sig gennemføre i haven i ret godt vejr. Det var en smuk fremstilling af motiver fra Dagmarviserne, og så var der selvfølgelig fakkeltog og en meget smuk illumination af haven.

Søndagsvejret holdt sig også så pænt, at programmet kunne gennemføres til hen på eftermiddagen.

har ordet, blev det for meget med fugtigheden. Det lykkedes ganske vist fru Simonsen — Nicoline Højgaard — at holde

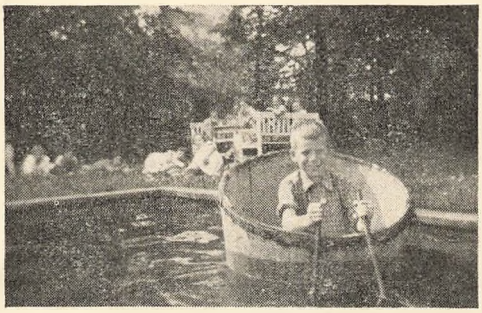

Så til søs

en regnfrakke- og til dels paraplydækket forsamling i ånde på plænen; men derefter måtte vi gå i hus; det kneb med pladsen, men der er en masse ståplads i foredragssal, bibliotek og gange, så de fleste fik lejlighed til at høre også de to sidste indlæg af missionærerne Borch Jensen og Vemmelund. Den sidste havde net-

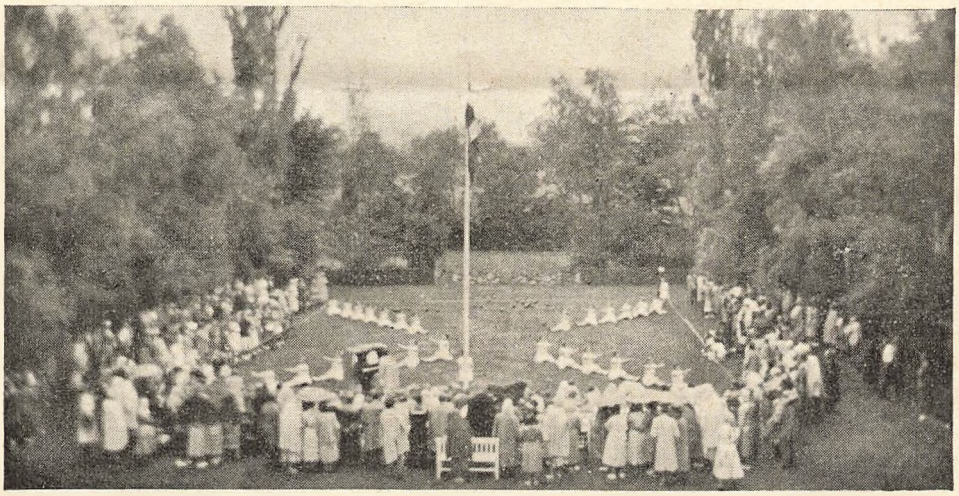

Under gymnastikopvisningen begyndte det imidlertid så småt at dryppe; men Nina og hendes tapre piger holdt stand; det er, som man ser, også lykkedes os at snuppe et par billeder, der viser holdet samt en situation under opvisningen, som det altså lykkedes at gennemføre.

Men under næste punkt: Gamle elever op 35 års jubilæum, de to første måtte nøjes med lidt over og lidt under 30 års.

Vi havde i år forsøgt at lægge programmet med nogenlunde tid til privat samvær; dette blev også i høj grad udnyttet, og der var næppe nogen, der fik tid til at kede sig mellem programmets forskellige punkter.

Nu var det så aftenen det gjaldt. Ude eller inde var det store spørgsmål. Det blev inde. Vi lånte missionshuset til opførelsen af: „Vi anklager". Det er aldrig let at skulle skifte scene i sidste øjeblik, men det må siges til de optrædendes ros, at de klarede opgaven og spillede meget fint spil.

Forstander Magelund sluttede derefter stævnet, og så begyndte flokken så småt at spredes, de fleste tog af sted søndag aften, nogle blev til mandag og så skolen i hverdagsdragt igen.

Vi hilser hermed jer alle med tak, at I kom og var med at gøre samværet festligt.

E. S. Elevforeningens regnskab samt lidt referat fra generalforsamlingen vil komme i næste nr.

Jeg har ikke følt mig i stand til at give referat af de tre foredrag om „Nyttig til tjenesten", måske kan vi siden få talerne til selv at give det. **N. P. P.**

50 års jubilæum.

Samme dage som vi holdt elevmøde på H.u.H., holdt man det også på Haslev Landbrugsskole. Og det var en meget stor fest; det var nemlig 50 års jubilæum. Tænk, at den kønne hvide bygning virkelig er så gammel.

Det ville føre for vidt her at komme ind på nærmere omtale af Haslev Landbrugsskoles historie.

Vi kipper blot med flaget, mindes dem, her har virket, og hilser dem, der nu virker på landbrugsskolen og den noget yngre husholdningsskole, med et hjertelig til lykke på dagen og med gerningen fremover. **N. P. P.**

1943—44. Hallo!

Hvor blev I af til elevstævnet. Vi 11, der var med, havde et par herlige dage på H.u.H.

Der var hilsen fra Harry Jørgensen i Afrika og fra „Glunten" og „Magisteren". „Glunten" blev gift 4. juli.

Vi håber, at mange flere kommer næste gang vi har jubilæum. Eller tag jer sammen og mød talrigt i 1955.

En stor hilsen sender Gerda Nielsen, Marie Langegaard, Gudrun Frederiksen, Erna Nielsen, Inge Bruun, Ingrid Gundersen, Mølgaard Bjerglund, Ejner Andreasen, Svend Laustsen, Kirkegaard og

Ellen Margrethe Thorndahl.

P.S. Hvor er vandrebøgerne?

Sommer 34.

Undertegnede 20 års jubilarer, sommeren 34, sender hilsen til alle fraværende kammerater, som gik glip af et festligt samvær, samt 3 gode og tankevækkende foredrag.

Samtidig efterlyser vi livstegn fra „Samlenøglen".

Dagmar Nielsen, Dagmar Andreasen (Hjalle), Karen Pedersen, Esther Søe Nissen.

S. 44.

En hjertelig hilsen fra elevstævnet sendes de få fraværende 10 års jubilarer. Esther Andreasen, „Mathis". Inger Margrethe Madsen, f. Larsen. Viola Danielsen, f. Larsen, og Ruth Jørgensen.

Bryllupper.

Lørdag den 12. juni viedes i Kildevældskirken i København frk. Ellen Held-Hansen, 52-53, til hr. arkitekt Poul Wind Skodhauge, Nygade 43, Haslev.

Lørdag den 17. juli viedes i Jejsing i Sønderjylland frk. Ellen Johansen, 47-48, til hr. gdr. Viggo Pedersen, „Bøgelund", Astrup, Kellerup.

Fredag den 23. juli vies i Glenstrup kirke frk. Else Damhus, Handest, 48-49, til hr. lærer Fredlev Skak Pedersen, Nr. Onsild.

Lørdag den 24. juli vies i St. Johanneskirken i København frk. Ethel Ejsing, 51-52, til hr. Hans Clausen.

Lørdag den 24. juli vies i Odby kirke frk. Anna Grethe Graversen, København, til hr. Johs. Dybro, Haslev, begge 51-52.

H.u.H. ønsker hjertelig til lykke.

Vandremapper.

„Brevduen" 1923 har ved Marie Pedersen, Gadstrup, indsendt kr. 10,00.

„Jorden rundt", 35-36, har ved N. Ingv. Knudsen indsendt kr. 18,00.

Hermed tak og kvittering.

H.u.H.kredsen i København har møde mandag d. 2. aug. kl. 20 på KFUK, St. Kannikestræde 19. N. P. Pedersen taler.

HASLEVSTÆVNE

afholdes søndag den 29. august 1954 i Vamdrup.

Kl. 9,30 højmesse ved forst., pastor Christiansen, Højskolen. Altergang ved sognepræsten. (Ny salmebog benyttes).

Kl. 12 middag på missionshotellet á kr. 5,00.

Kl. 14,15 på missionshotellet velkomst, derefter taler. — Lærer Aksel Nielsen, H.u.H.

Kl. 15,30 fælles kaffebord. Frit samvær. — Hilsen fra skolerne.

Kl. 19,30 afslutningsmøde ved kandidat B. Munk, Landbrugsskolen, og pastor Jul Nielsen, Vamdrup.

Indmeldelse til middag og kaffebord bedes sendt til missionshotellet, Vamdrup, telf. 23, inden den 26. august 1954.

De unges sangbog benyttes.

Gør os den tjeneste at melde eder i god tid.

Velkommen alle til Vamdrup.

Bestyrelsen.

Viborg.

Bemærk elevstævnet afholdes søndag den 29. august på sædvanlig tid og sted.

Program i august-nr.

ET GLIMT FRA ISLAND

Kufferterne blev sat på vægten, jo det kunne lige gå an; vi drog et lettelsens suk. Der blev hilst af med venner og vi tog med bussen til Kastrup. Der blev et par små timer at vente, da maskinen var forsinket fra Hamburg. Så var der god tid til endnu engang at hilse af med København på den måde, at vi kom med en lille maskine på rundflyvning. Det var vemodigt at skulle sige farvel. Klokken var netop 12, da vi fløj over Amalienborg, livgarden trak op, det var et festligt og smukt syn til farvel, maskinen gik ud over sundet tilbage til Kastrup. Vi nåede at få en portion is og et glas vin med de bedste ønsker for rejsen. Der blev kaldt i højttaleren på de som skulle til Reykjavik — vort første mål. Startsignalet blev givet og maskinen gik på vingerne. Det var en sydamerikansk maskine og det var som vi kunne fornemme, den havde fået kuldegysninger i det kolde Nord. Sjælland gled forbi under os, akkurat som vi så på et landkort. Jylland så vi lige inden vi gik op over skyerne; det var det sidste fra gamle Danmark. Venlige stevardesser forsynede os med de sidste nye aviser og ugeblade. En kop stærk kaffe blev modtaget med tak.

Ca. to timer senere dukkede Stavanger flyveplads op. Vejret var desværre regnfuldt og alt så trist og gråt ud. På flyvepladsens restauration blev vi trakteret på ægte norsk middagsmad: Kjøtkaker og suppe og store blommer.

Alt imedens var en maskine mere ankommet, hvis passagerer skulle med til Island. Vi skulle nu med en ny stor maskine „Icelandic Airlines" med plads til omkring 50 personer.

Nu blev der fart over feltet, maskinen var kun få sekunder om at gå op, de fire store motorer syntes det var legeværk, blot syntes vi de store vinger var lidt for klejne (ca. 35 m mellem vingespidserne), det var lige som de ville give efter for lufttrykket. Men snart var vi ude over Nordatlanten med Reykjavik som næste mål, en tre-fire timers flyvning. Motorerne arbejdede støt og jævnt, det eneste som forstyrrede os, var når vi kom ind i store skyformationer, så var det som maskinen engang imellem blev væk under os, lufthullerne føltes mange meter dybe, det var bedre end rutcebanen i Tivoli. Ind imellem blev vi trakteret med smørebrød og te, chokolade og sydfrugter.

Vore fyldepenne var ikke glade for turen, de var helt umulige, der flød blæk overalt. Endelig ser vi land under os igen, — det første glimt af Island. Det er Vestmanneøerne som ligger under os, et smukt skue, høje forvredne klipper i alle størrelser. Da vi var forsinket på turen, kom vi først til Reykjavik ved midnatstid, dansk tid. (23 d. tid). Een ting kunne vi ikke forstå, at det ikke blev mørkt, men der blev forklaret os, at vi nu var så højt mod nord, at mørket var veget for sommerens lyse nætter. Endelig lå Reykjavik under os, byens navn stammer fra udtrykket: „Vigen hvorfra det ryger".

Vi passerer pas og told og kommer ud i ventesalen. Nu var det som vi følte os ene og forladt i verden. Men ret hurtigt ser vi en ungdommelig gammel mand med fuldskæg og et lunt glimt i øjnene. Det var pastor Fridrik Fridriksson, han bød velkommen til Island. Vi blev stuvet ind i en jeep, på vej til byen. Snart holder vi foran en stor smuk bygning. Vi skulle bo hos en sagfører i de tre dage, vi skulle være på Island. Der slog os en gæstfrihed i møde, så vi snart følte os hjemme. Dagen var tilende og vi sov trygt.

Pastor Fridriksson, en ung mand på 85 år, skulle på prædiketur ind over Island næste dag. Forinden skulle vi møde hos ham og snakke lidt dansk. Pastor Fridriksson har altid været ungdomsmand. Under hele 2. verdenskrig var han i Danmark, hvor han rejste overalt i landet. Hans hjerte bankede for ungdomsbevægelsen. Olfert Ricard og Engberg var hans nære venner

og medarbejdere. Pastor Fridriksson har ikke noget præsteembede her på Island, men bruger al sin tid på arbejdet for KFUM og K. Han har sit hjem på KFUM i Reykjavik, dette værelse er samtidig hjem og arbejdsværelse for ham. Man glemmer ikke så let Fridrikssons arbejdsværelse. Rundt omkring i værelset står bogreoler fra gulv til loft, i det ene hjørne et bord med kopper og kander, kort sagt et spartansk køkkenudstyr. I et andet hjørne står en divan, et tredie sted en lænestol, hvor Fridriksson af og til sover om natten. Bløde senge holder han ikke af. Kort sagt, pastor Fridriksson minder os om patriarkerne fra gl. test. Snart må pastor Fridriksson på rejse og han overlader os til sin sekretær, pastor Magnus Runolfsson, og vor vært med de ord: at de ikke er menneskeædere, hvilket vi forlængst havde erfaret.

Da vi skulle til at lave en plan over, hvad vi kunne nå at se på de tre dage, blev vi hurtigt gjort opmærksom på, at det var bedre at blive klar over, alt det vi ikke kunne nå.

Det ville sikkert passe godt, om Island og Grønland byttede navne, dog var det ikke uden grund, om landet havde fået lavaen knyttet med ind i navnet. En hel dag kørte vi rundt i bjergrigt terræn med størknet lava overalt, meget mere goldt og øde at færdes i end Jyllands sandarealer. Langt tilbage i tiden må der havde været mange vulkaner på Island. Det er ikke uden grund, at fiskeriet er den vigtigste næringsvej, dog spiller fåreavlen også en væsentlig rolle. De varme kilder får også større og større betydning efter som teknikken skrider fremad. Hele Reykjavik opvarmes af vandet fra de varme kilder. Store ledninger er lagt fra kilderne ind til byerne. Mange steder er ledninger lagt ned, men der er ikke gjort brug af vandet, fordi der er mere end behovet.

Store drivhuse opvarmes udelukkende af vandet fra kilderne. Vandet i svømmebasinerne er næsten for varmt at bade i, vandets temperatur ligger på ca. 40 gr. celcius både sommer og vinter. Når vandet begynder fra kilderne er temperaturen omkring 98 gr. celcius og det er kun få grader koldere, når det er nået ind til centralvarmeanlæggene. Dog var det pudsigt at se, at der tillige var centralvarmekedler i husene, som kunne bruges i tilfælde af, at vandet en dag skulle blive koldt.

Vandet bruges tillige til at drive elektricitetsværkerne. Vi så således sydlandets største elek. værk. Det var nylig bygget færlig. Der har været bygget på det i ca. 2½ år med ca. 200 mand i arbejde. Amerika havde ydet store summer til opførelsen. Værket var bygget ca. 20 m under jordoverfladen, vandet fik således et fald på omkr. 40 meter. De fire fem store turbiner kunne således yde omkr. 50.000 kg w. pr. time. En ny turbine var under bygning, hertil brugtes en kran, der med lethed tog de 75 tons.

På lang afstand så vi vulkanen Hekla, en bjergtop omgivet af sne. Heklas sidste udbrud var i febr. 47. Dette kunne tydelig ses fra Reykjavik, der ligger en 140 km fra Hekla.

Af og til kom der glødende blokke op fra jordens indre på størrelse med 4 etages huse. Vulkanens udbrud varede næsten et år. Vi så en film fra dens udbrud, et vældigt skue må det havde været, et indtryk fra jordens vældige indre kræfter.

Islands højeste bjerg er på ca. 2200 m. o. havets overflade. Kun bjergene i Islands indre beholdt sneen hele året rundt. De sidste to vintre har været meget milde på Island, hvis man kan tale om vinter. Der blev klaget over, at der ikke engang havde været ordentlig skiføre på „Island" de sidste par vintre.

Der findes et bjerg med navnet: „Det hellige bjerg" et andet hedder: „Det ene bjerg". Landet har meget tilfælles med Norge, dog manglede skovene, sikkert på grund af jordens ufrugtbarhed. Dyrelivet var også meget spartansk, kun på østlandet var rensdyrene at finde. Fuglelivet så vi heller ikke meget af, der skulle være rigt på dette på Vestmanneøerne.

Klipfisken hang til tørre overalt. Fisken blev hængt op i december måned og var færdig til at tages ned i maj—juni måned.

Sildefiskeriet har været en god indtægtskilde for Island, dog har dette svigtet totalt i de senere år, landet har flere flydende sildemelsfabrikker.

Sproget, der taltes på Island, er gammelt dansk, mens det i Danmark har skiftet noget, er sproget heroppe det samme som for tusind år siden. Island har ca. 160,000 indbyggere, hvoraf de 60,000 bor i Reykjavik. Byen er udstrakt over et vældigt areal, af sikkerhedsgrunde overfor event. jordskælv o. lign. er de allerfleste huse bygget af beton, der skal særlig tilladelse til, for at få lov at bygge træhuse, som før i tiden altid var det der blev benyttet. I årene efter krigen har der fundet en rivende udvikling sted inden for byggeriet. Man forstår ikke landet har haft råd til så store udvidelser. Huset, hvor vi boede, kostede i dag ca. 1 mill. islandske kr. (dvs. ca. 3—400 tusinde danske kr.). Huset var kun beboet af to familier. Alle stuerne i huset var brandsikre. Alt kunne godt brænde op i en stue midt i huset, uden der var fare for de tilstødende værelser, dog var man klar over døre og vinduer ikke altid kunne bremse ilden.

Der findes ikke jernbaner på Island, ej heller sporvogne i byerne. Men til gengæld er her biler i massevis.

Det menes, at Island er det land i verden, der efter U.S.A. har de fleste biler, her skulle ialt være over de 12,000 stk., næsten en bil for hver 12 indbygger. Det er for det meste engelske og amerikanske vogne, kun meget få tyske. Et par folkevogne har vi set, men derimod jeep er der især mange af.

Ellers er det ikke de mindre vogne, som i Danmark, der er de aktuelle, men store Studebaker, Crysler og Vauxhaull.

Man kan ikke få andet indtryk, end Island er et såre rigt land, men samtidig spørger man sig selv, hvorfra har Island sine rigdomme. Kan de varme kilder alene gøre det. En ting er sikkert, det er dette, at Island ikke har noget militær, herved spares landet for mange mill. kr. Island mærkede ikke meget til 2. verdenskrig. Landet kunne let være kommet til at bære samme åg som Danmark. Da der siges at der kun var timer om at gøre, at de tyske tropper var kommet før de engelske. Der blev således sænket tyske tropper ud for kysten lige efter den engelske landgang, senere kom også amerikanerne.

Den islandske fiskerflåde led tab under krigen. Miner og tyske ubåde kom på nært hold. Selv nu, hvor hele verden er under oprustning, vil Island ikke have værnepligten indført.

USA har luftbaser på Island, og flere tusinde mand skulle være stationeret heroppe.

Det islandske landbrug er blevet mekaniseret, akkurat som i Danmark, grunden hertil skyldes også her for en stor del, at beflokningen søger ind til byerne. De små islandske heste er tapre, de bruges meget som ridedyr, altid ser man dem i skarp trav. Koerne er nærmest mellemstore og temmelig broget af udseende.

Al trafik på Island foregår i venstre side, retningsvisere bruges ikke, man må hver især finde ud af, hvor de andre vil hen. Benzinprisen er kun den halve af prisen i Danmark, men til gengæld er vejene meget dårlige, en bils levetid heroppe er kort. Når man hilser af med hinanden bruges udtrykket „blæs". Man kommer let til at fortsætte i tankerne: Blæs være med jer, nu er jeg gået. — En ret uhoflig tankegang.

Reykjavik har netop fået bygget et nyt stort museum, hvor mange gamle fine ting er samlet. Vi så mange ting, som blev os forklaret ikke kunne være fra Island, men måtte være ført herop med vikingene og deres egne togter. Vi så bl. a. en stor møntsamling, deriblandt romerske broncemønter fra det andet århundrede.

Af andre store bygninger kan nævnes Rigshospitalet, Sømandshøjskolen, Sømandshjemmet, Børnehjemmet, Universitetet, Studentergården. Der findes to store domkirker, den katolske, pragtfuld som den er udsmykket, og den protestantiske, smuk i al sin enkelthed.

Jeg spurgte pastor Friderikssen, hvordan det gik med sagen om de islandske håndskrifter, jo, svarede han med et glimt i øjet, vi tager det med ro, for vi véd, vi får dem tilsidst, så var der ikke mere at tale om den ting.

K.F.U.M. og K. har til huse i samme bygning i Reykjavik. Bygningen er vældig praktisk indrettet med store lyse og rummelige lokaler. Een ting opdagede man ret hurtigt ikke fandtes i lokalerne, det var askebægrene. Det er vist et stilletiende princip, at medlemmerne ikke ryger. K.F.U.M. heroppe står vist ikke i de samme brydninger som dansk K.F.U.M. Selvom meget på Island minder om Amerika, så står dog alligevel Islands K.F.U.M. med begge ben på jorden. Der er for øjeblikket ca. 110 fungerende præster og to biskopper på Island. 97 % af befolkningen står i den lutherske folkekirke. Sekterne er ikke særlig stærkt repræsenteret. Der findes en del spiritisme og teosofi.

En ting må alle turister se: Tingvalla, pladsen, hvor der siden år 900 har været holdt ting. Det var på dette sted Island fik forkyndt at det kristne budskab var modtaget, det var år 1000 under Olav Trygvason.

De tre dage var gået alt for hurtigt, men vi måtte videre, nye venskabsbånd var knyttet med venner, som tankerne ofte vil vende tilbage til.

Konrad Meier Andersen.

Fællesskabet om vor skole har vi pånу fået bestyrket både ved elevstævnet og på rejser rundt om i landet fra Bornholm til Vendsyssel. Alle vi, der arbejder på skolen, føler trang til at sige jer tak fordi I møder op, når vi kalder. Tak også til alle dem, der ikke kunne være med, men sendte hilser til elevstævnet. — Arbejdet med sommerholdet går godt: alle på nær 7-8 bliver i 5 måneder Det tegner også godt med indmeldelser til vinterskolen.

Käti og Johs. M.

2. års holdet. Det er glædeligt at se, at der nu flere gange har været brug for 2. års hold. De 14 der er på 2. års holdet med praktiske fag i sommer, har arbejdet vældig flittigt under Else Marie Bjerrums dygtige ledelse. Nu er vi spændt på, hvor mange vi får på 2. års holdet med teoretiske fag til vinter. Lærerkræfterne har vi, idet foruden de sædvanlige lærere både lærer Wemmelund, cand. theol. Johannesen og præsterne Svend Aage Nielsen og Christian Bartholdy (i 2 perioder) vil undervise dette hold Nogle få er allerede indmeldt, men der er plads til mange endnu. Sidste år kom indmeldelserne for sent: vi beder gamle elever hjælpe os med at gøre opmærksom på dette hold. Praktisk talt alle får amtsunderstøttelse. Er man over 28 år, tages der ikke hensyn til forældres indtægt, og elevens egen indtægt må være meget høj, før der trækkes noget fra understøttelsen.

Johs. M.

Udgivet af elevforeningen. Redaktør: N. P. Pedersen, Skolevej 6, tlf. 596.
Torkildsens bogtrykkeri v. H. Nielsen, Haslev.